

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze v extradiční trestní věci zadržených: 1/ **A. T. F.**, nar. Xxx v xxx, státní příslušník Libanonské republiky a Ukrajiny, trvale bytem Uxxx, 2/ **F. A. M. J.**, nar. xxx v xxx, Republika Pobřeží slonoviny, státní příslušník Republiky Pobřeží slonoviny, trvale bytem xxx, 3/ **K.Y.H.M.**, nar. xxx v xxx, státní příslušník Republiky Pobřeží slonoviny a Libanonské republiky, trvale bytem xxx, t. č. všichni vyžádání v předběžné vazbě ve vazební věznici v xxx

o návrhu státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 19.11.2014, sp.zn. KZM 907/2014, týkající se přípustnosti vydání shora uvedených osob, dne 15.dubna 2015 rozhodl a oznámil t a k t o :

Podle 95 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb. (dále jen ZMJS) **j e p ř í p u s t n é** vydání osob:

1/ **A. T. F.**, nar. Xxx v xxx, státní příslušník Ukrajiny a Libanonské republiky, trvale bytem xxx t. č. v předběžné vazbě ve vazební věznici xxx

2/ **F. A. M. J.**, nar. xxx v xxx, Republika Pobřeží slonoviny, státní příslušník Republiky Pobřeží slonoviny, trvale bytem xxx, t. č. v předběžné vazbě ve vazební věznici xxx,

3/ **K.Y.H.M.**, nar. xxx v xxx, státní příslušník Republiky Pobřeží slonoviny a Libanonské republiky, trvale bytem xxx. t. č. v předběžné ve vazební věznici xxx,

k trestnímu stíhání do Spojených států amerických a to :

1/ **A. T. F. a F. A. M. J.** pro trestný čin spiknutí s cílem zabít důstojníky a zaměstnance Spojených států, porušením Hlavy 18 zákona Spojených států, § 1114 a 1117,

2/ **A. T. F. a F. A. M. J.** pro trestný čin spiknutí k nabytí a prodeje raket země vzduch a raketových odpalovačů, porušením Hlavy 18 zákona Spojených států, § 2332g (a)(1)(A) a (B), (b)(1), (b)(3), (b)(4), a (c)(1),

3/ **A. T. F., F. A. M. J. a K.Y.H.M.** pro trestný čin spiknutí k poskytnutí materiální podpory nebo zdrojů teroristické organizaci, porušením Hlavy 18 zákona Spojených států, § 2339B (a)(1), (d)(1)(C), (d)(1)(D), a (d)(1)(E),

4/ **F. A. M. J. a K.Y.H.M.** pro trestný čin spiknutí ke spáchání praní špinavých peněz, porušením Hlavy 18 zákona Spojených států, § 1956 (a)(3)(A), (B) a (h),

5/ **F. A. M. J. a K.Y.H.M.** pro trestný čin spiknutí ke spáchání praní špinavých peněz, porušením Hlavy 18 zákona Spojených států, § 1956 (a)(3)(A), (B), a Hlavy 18 zákona Spojených států, § 2,

6/ **F. A. M. J. a K.Y.H.M.** pro trestný čin spiknutí k prodeji a držení kokainu za účelem prodeje, při znalosti toho, že kokain bude importován do Spojených států, porušením Hlavy 21 zákona Spojených států, § 959, 960(a) (3), 960 (b)(1)(B) a 963,

kterých se měli dopustit tím, že dne 17. 10. 2012 ve městě Accra, Ghana, se F. A. M. J. (dále jen J.) setkal s tajnými zdroji (dále CS1- a CS-2), a sdělil jim, že může organizaci FARC (teroristická organizace Fuerzas Armadas Revolucionarias de Columbia – Revoluční ozbrojené síly Kolumbie, která je zapojena do násilného svržení vlády Kolumbie a do boje s americkým vojenským personálem umístěným v Kolumbii) poskytnout zbraně k použití proti kolumbijské vládě a americkým silám v Kolumbii, dále může poskytnout pomoc se skladováním, dopravou kokainu ve vlastnictví FARC a pomoc s legalizací výnosů z narkotik.

Dne 17. 11. 2012 ve městě Accra, Ghana, se J. setkal znovu s těmito zdroji a když byl informován, že se FARC věnuje obchodování s narkotiky a že se některá narkotika přivážejí do New Yorku, sdělil jim, že je schopen převádět peníze z jiných míst do státu New York pro FARC. Ohledně zbraní jim sdělil, že osloví dodavatele zbraní, až mu poskytnou seznam potřebných zbraní.

Dne 18. 11. 2012 se sešli znovu ve městě Accra, Ghana, a J. požádal CS-2, aby mu sdělil místo, kam budou zbraně doručeny.

Dne 30. 11. 2012 J. telefonoval s CS-1, potvrdil mu, že dostal seznam zbraní e-mailem a předá ho dodavatelům zbraní. V seznamu zbraní byly mj. rakety země vzduch, útočné pušky, granátomety a granáty.

Během prosince 2012 opakovaně před e-mail se J. dotazoval, zda FARC má zájem o nové nebo použité zbraně a kam budou doručeny, také požádal o informace, aby mohl pomáhat FARC s legalizací výnosů z narkotik, včetně čísla a místa bankovních účtů v Evropě, Africe a USA, která budou používána.

Dne 17. 1. 2013 ve městě Accra, Ghana, se sešel J. a K.Y.H.M. (dále jen El M.) s tajnými zdroji CS-1 a CS-2 a dalším tajným zdrojem CS-3, jednajícím v zastoupení DEA, který předstíral, že je odborník na zbraně pro FARC. Než se na toto setkání dostavil El M., sdělil J. tajným zdrojům, že cestoval nejméně do dvou zemí, aby uspíšil obchod se zbraněmi a že zbraně budou získány od dodavatelů v Rusku, Číně, Bělorusku, Iránu nebo Iráku. Když se dostavil

El M., představil jej J. jako osobu, která bude pomáhat FARC při obchodování s narkotiky. Když byl El M. informován o tom, že výnosy z narkotik FARC financují její boj proti kolumbijským a americkým silám v Kolumbii, sdělil El M., že by mohl pomáhat FARC při obchodu s narkotiky prostřednictvím svých styků v přístavu v Západní Africe a poskytnutím rady ohledně logistiky dopravy narkotik. El M. poradil tajným zdrojům, aby nejdříve poslali kontejnery neškodného zboží, např. talířů, jako kontrolní zásilku před jakoukoli zásilkou narkotik. Poradil jim, že narkotika mají poslat ve druhé zásilce skládající se ze dvou kontejnerů, z nichž jeden bude obsahovat pouze talíře a druhý talíře a narkotika, rovněž jim poradil, aby používali zašifrovaný jazyk, např. kokain nazývaly „košilemi“. J. tajným zdrojům zopakoval, že by jim pomáhal s legalizací výnosů z narkotik převodem hotovosti do USA a za tím účelem by mohl představit CS-2 osobám vlastnícím firmu v Západní Africe, která by se mohla používat k převodu peněz. J. souhlasil, že dostane část peněz v Ghaně a pošle její část do USA. J. dále slíbil, že pronajme vily k uskladnění kokainu v Západní Africe a pomůže založit firmu v Západní Africe, která by se mohla používat jako krycí firma pro dopravu narkotik.

Dne 10. 3. 2013 ve městě Accra, Ghana, se sešli J. a El M. s CS-1 a CS-2 a dostali 200.000 USD, aby jménem FARC zlegalizovali výnos z narkotik, který bude použit na nákup zbraní. J. dostal dalších 14.000 USD jako odměnu. El M. předal tajným zdrojům informaci o dvou firmách, které by mohly být použity při dopravě narkotik, a rovněž navrhl, že by mohl poslat rodinné příslušníky do New Yorku, aby zde založili firmy, které by se mohly použít při dopravě narkotik.

Dne 11. 3. 2013 ve městě Accra, Ghana, se sešli J. a El M. s CS-1 a CS-2 a El M. poskytl tajným zdrojům nádoby a skleněné zboží jako ukázky neškodného zboží, a navrhl je použít k utajení zásilky narkotik.

V době mezi 11. 3. a 15. 4. 2013 J. a El M. se podíleli na telefonních hovorech a vyměnili si e-maily s CS-1 a CS-2 ohledně převodu 200.000 USD na bankovní účet v New Yorku. Dne 15. 4. 2013 uskutečnili J. a El M. vklad 199.975 USD na bankovní účet v New Yorku, jednalo o částku, kterou převzali dne 10. 3. 2013, minus 25 USD za převodní poplatek.

Dne 26. 7. 2013 telefonoval J. s CS-1 a informoval jej, že A. T. F. (dále jen F.) pomůže při obchodu se zbraněmi a popsal jej jako poradce zbraní pro Ukrajinu.

Dne 31. 7. 2013 Jabel telefonoval s CS-1 a sdělil mu, že F. mu poskytl fotografie pro falešný pas, který mu usnadní cestování v navrženém obchodu se zbraněmi.

Dne 8. 10. 2013 ve Varšavě se J. sešel s CS-1 a CS-2, během setkání mluvil o převodu 200.000 USD a ukázal jim africký cestovní pas, který měl získat pro F..

Dne 9. 10. 2013 telefonoval F. s CS-1 a sdělil mu, že se nemůže zúčastnit setkání ve Varšavě, ale pozval jej na Ukrajinu, aby se zde mohl podívat na inventář zbraní.

Dne 26. 10. 2013 telefonoval J. s CS-1 a sdělil mu, že se nedávno setkal s F., aby dále prodiskutovali obchod se zbraněmi.

Dne 16. 11. 2013 ve Varšavě se sešel J. a F. s CS-1 a CS-2 a dalším tajným zdrojem, který se vydával za odborníka na zbraně pro FARC. Poté, co by F. informován o tom, že tito agenti zastupují FARC a potřebují zbraně pro boj proti americkým silám v Kolumbii, F. jim vysvětlil, že poskytne falešnou dokumentaci, která bude naznačovat, že zbraně jsou určeny do Ekvádoru. Dále se jich F. zeptal, jaké druhy zbraní požadují a agenti mu odpověděli, že rakety země vzduch, útočné pušky AK, ruční protitankové granátomety a střelivo. F. jim navrhl, že může poskytnou 500 raket Igla, přenosných raket země vzduch vyrobených v Rusku, které mohou bojovníci FARC nosit na rameni. Poté, co byl informován, že agenti CS mají obavu, že americké vrtulníky používané v Kolumbii se mohou vyhýbat střelám s infračerveným zařízením, jim F. sdělil, že Igla bude schopna dorazit k cíli. Dále jim sdělil, že poskytne informaci o cenách, až mu agenti dají seznam zbraní, které chtějí koupit a také popsal časový rozvrh plateb před dodávkou zbraní. F. dále požádal, aby agenti CS s ním o objednávce komunikovali přes e-mail a v této komunikaci jim naznačí, že objednávka je určena do Libye a ne na své skutečné místo určení.

V době od 21. 11. 2013 do 6. 12. 2013 v řadě e-mailu F. poskytl ceny za raketomet Igla, rakety Igla, ruční protitankový granátomet a ruční protitankové granáty. Dne 11. 12. 2013 při telefonátu s CS-1 F. mluvil o cenách zbraní, které zahrnují náklady na falešnou dokumentaci a zisk pro zúčastněné osoby. Rovněž F. sdělil, že agenti CS musí poskytnout 50% z celkové ceny, jak bude objednávka dořešena a před dodávkou.

Dne 5. 2. 2014 F. dostal e-mail, který vyčíslil druh a počet zbraní požadovaných FARC a který obsahovat 20 raket Igla, 5 raketometů Igla, 200 ručních protitankových granátů, 50 ručních protitankových granátometů a různé střelné zbraně. Dne 22. 2. 2014 F. zaslal e-mail, kde odsouhlasil, že poskytne FARC 20 raket Igla, 8 raketometů Igla, 400 ručních protitankových raket a 100 ručních protitankových granátometů a různé střelné zbraně za celkovou cenu 8.277.500 USD.

Dne 5. 4. 2014 se v Praze v hotelovém pokoji sešel F. a J. s tajnými zdroji za účelem diskuse o obchodu se zbraněmi. El M. zatím čekal v hale hotelu. F. tajným zdrojům sdělil, že obstará dokumenty povolující vývoz zbraní z Ukrajiny, dále jim řekl, že potřebuje zbytek peněz asi za 6 týdnů. CS-4 sdělil F.ovi, že zítra dostane polovinu peněz – částku 4,5 milionu USD. Dále hovořili o druhu zbraní, které FARC potřebuje pro vrtulníky a F. jim sdělil, že Igla je lepší než Stinger, protože Igla může svůj terč následovat,

a to za současného přijetí záruk Ministerstva spravedlnosti Spojených států amerických ze dne 10.3.2015 a 27.3.2015 sp.zn. 95-100-23469.

O d ů v o d n ě n í

Dne 20.11.2014 podala u zdejšího soudu státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze návrh na vydání rozhodnutí podle § 95 odst.1 ZMJS s tím, že vydání shora uvedených osob k trestnímu stíhání pro tr.činy uvedené v návrhu, je přípustné. Státní zástupkyně pak v odůvodnění svého návrhu uvedla, že z extradičních materiálů vyplývá, že je žádáno vydání jmenovaných pro shora popsané jednání. Za tyto trestné činy lze uložit pachateli trest svobody až na doživotí. Jednání je trestné rovněž dle trestního zákona ČR. Mohlo by být kvalifikováno jako zločin přípravy vraždy dle § 140 odst. 3 písm. a, g) tr. zákoníku, kdy lze uložit až výjimečný trest, zločin přípravy teroristického útoku dle § 311 odst. 2 tr. zákoníku, kdy lze uložit trest odnětí svobody až na 15 let, zločin nedovoleného ozbrojování dle § 279 odst. 3 písm. b), 4 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, kdy lze uložit trest odnětí svobody až na 8 let, zločin přípravy nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, kdy lze uložit trest odnětí svobody až na 18 let nebo jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1, 4 písm. a) tr. zákoníku dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, kdy lze uložit trest odnětí svobody až na 8 let. K žádosti státní zástupkyně MSZ v Praze pak byly rovněž vyžádány dodatkové informace, které doplňují místopřísežné prohlášení státní žalobkyně založené v extradičních materiálech a vyvracejí pochybnosti o tom, že by se ze strany důvěrných – tajných zdrojů mohlo jednat o policejní provokaci. Z těchto dodatkových informací vyplývá, že J. byl již před shora popsanou trestnou činností zapojen do obchodu s kokainem, padělání měny Spojených států amerických a krádeží totožnosti ve velkém měřítku. Rovněž byl ve spojení s obchodníkem se zbraněmi, který byl později odsouzen v USA za spiknutí prodávat zbraně organizaci FARC. Od této osoby dle koupil J. dle svého vyjádření v minulosti člun s nákladem malých zbraní. Z těchto informací rovněž vyplývá, že J. sám vyvíjel iniciativu směřující ke spáchání trestné činnosti. CS-1 rovněž sdělil, že již v minulosti byl pověřen jinou osobou legalizovat výnos z trestné činnosti a rovněž byl zapojen do obchodu s drogami. J. rovněž přivedl na jednání s CS-1 osobu, která je pilotem a specializuje se na přepravu nebezpečných nákladů s tím, že s tímto pilotem již v minulosti spolupracoval. J. rovněž k jednání přivedl El M. s tím, že s touto osobou již spolupracoval v minulosti. J. dále označil F. jako osobu, která by mohla poskytnout zbraně. Z dodatkových informací vyplývá i aktivní jednání El M.. El M. při setkání uvedl, že posílá kokain do Evropy již 15 let, má styky a spojení v přístavu Abidjan. El M. rovněž navrhl způsob přepravy zboží a řekl, že má i „spojení“ s celními úředníky. Z dodatkových informací dále vyplývá, že F. se aktivně podílel na dojednání obchodu se zbraněmi poté, co byl osloven J.. Radil, jaké typy zbraní jsou potřeba, uvedl, že může opatřit potvrzení o konečném odběrateli, kde bude uvedeno, že zbraně jsou určeny pro Ekvádor.

V průběhu předběžného šetření předložil obhájce A. T. F. listiny, které mají dokládat, že jmenovaný pracuje pro Armádní zpravodajskou službu pro jižní region – Libanonská republika. Dle obsahu těchto listin podával F. informace této službě o stycích s J. a dalšími

osobami a o obchodu se zbraněmi, který je popsán shora. Tyto listiny mají dle tvrzení F. zprošťovat jej obvinění z trestných činů uvedených v žádosti o jeho vydání do USA. Ze strany státní zástupkyně MSZ v Praze byl požádán Úřad pro zahraniční styky a informace pouze o sdělení, zda shora uvedený úřad existuje. Jeho existence byla potvrzena. Další ověřování těchto skutečností považuje státní zástupkyně MSZ v Praze za nadbytečné, neboť při posuzování oboustranné trestnosti skutku se ve vydávacím řízení vychází ze zásady analogické transpozice, čili se posuzuje, zda by skutek byl trestným činem, kdyby byl spáchán na území ČR. Je-li tedy namítáno, že osoba, o jejíž vydání jde, nespáchala trestný čin proto, že jednala jako agent, a to, že jednala jako agent, se dovozuje z toho, že měla být pracovníkem tajné služby, je tato námitka irelevantní, neboť v českém trestním řízení může být agentem pouze příslušník Policie ČR nebo GIBS (viz § 158e odst. 2 tr. řádu). Také v rámci mezinárodní justiční spolupráce platí, že "českým agentem" může být pouze příslušník Policie ČR nebo GIBS (viz § 60 a 61 zák. č. 104/2013 Sb.). V ČR může působit jako agent i příslušník zahraničního bezpečnostního sboru (viz § 59 zák. č. 104/2013 Sb.), ovšem za předpokladu, že je jeho působení řádně povoleno. Zahraničním bezpečnostním sborem se pak rozumí především policie, případně celní orgány jiného státu. V rámci předběžného šetření nebylo zjištěno, že by o působení F. na území České republiky či Polské republiky byla Česká republika či Polská republika informována, natož aby jeho působení bylo povoleno. Ze strany Libanonské republiky nebyla Česká republika žádným způsobem ve věci jmenovaného kontaktována, a to ani po jeho zadržení, ani v průběhu předběžného šetření, ačkoliv od zadržení uplynula doba více jak 7 měsíců.

Dále bylo zjištěno, že ani jedna ze shora uvedených osob nebyla v ČR odsouzena či trestně stíhána.

Při výslechu před státní zástupkyní MSZ v Praze dne 5. 9. 2014 J. uvedl, že nadále nesouhlasí se svým vydáním do USA. Uvedl, že se jedná o vykonstruované jednání, které má politický podtext. Věděl o tom, že se jedná o agenty DEA, chtěl je usvědčit z nelegální činnosti – výroba falešných pasů a proto se s nimi setkal ve Varšavě a v Praze. Agent označeného jako CS-1 zná již z minulosti, věděl o něm, že je to překupník s drogami. Dne 1. 10. 2014 byl vyslechnut před státní zástupkyní MSZ v Praze El M., který rovněž uvedl, že nadále nesouhlasí se svým vydáním do USA, neboť se cítí zcela nevinný. Setkal se s J. a osobami J. a D., ale mělo se jednat o založení společnosti, která by se měla zabývat obchodem, tranzitními službami a lodní přepravou ropy z Argentiny. Popírá, že by došlo k nějakému převodu peněz. O schůzce v Praze nevěděl, přijel sem společně s J..

Dne 20. 10. 2014 byl vyslechnut F., který uvedl, že nesouhlasí se svým vydáním do USA, je ochoten do USA odcestovat, ale jako svobodný člověk. Je zaměstnancem státní společnosti UKRSPECEEXPORT na Ukrajině, která obchoduje se zbraněmi a padá pod ukrajinskou vládu. Byl kontaktován osobou, která se představil jako J. – poradce prezidenta Pobřeží slonoviny. Tento je požádal o setkání za účelem domluvení obchodu. F. mu vysvětlil, jak funguje shora uvedená společnost. O všem informoval Armádní státní službu pro jižní

region – Libanonská republika. Zde si ověřili, že J. je na seznamu Interpolu a jsou na něj vydány v Libanonu zatykače. Byl pověřen, ať zjistí co nejvíc. Později se zúčastnil jednání za přítomnosti J.a, CS-1 a dalších dvou osob. Řekli mu, že mají v úmyslu útočit na americké základny v Kolumbii, že nejsou podnikatelé a chtějí platit hotově. Jednání pak ukončil. Měl je poté vlákat do Libanonu, proto se zúčastnil schůzky v Praze. Popřel, že by odpovídal na e-maily od shora uvedených osob. Uvedl, že nemá povolení dojednávat nějaké obchody se zbraněmi.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto dospěla státní zástupkyně MSZ v Praze k závěru, že v rámci předběžného šetření byly prověřeny všechny okolnosti důležité pro rozhodnutí, byla doručena žádost o vydání, jejíž obsah je v souladu se Smlouvou mezi republikou Československou a Spojenými státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců ze dne 2. 7. 1925 (č. 48/1926 Sb. z. a n.) ve znění Dodatkové úmluvy mezi Republikou Československou a Spojenými státy americkými o vzájemném vydávání zločinů ze dne 29. 4. 1935 (č. 185/1935 Sb. z. a n.) a Druhé dodatkové úmluvy o vydávání mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými ze dne 16. 5. 2006 (č. 8/2010 Sb. m. s. a č. 27/2010 Sb. m. s.), rovněž byly i doručeny požadované dodatkové informace. Ze shromážděného spisového materiálu nevyplývá žádná skutečnost, která by bránila vydání rozhodnutí o přípustnosti vydání shora uvedených osob k trestnímu stíhání do USA a je možno postupovat v souladu s citovanou smlouvou a dle ust. § 95 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb. vyslovit, že vydání je přípustné.

Všechny tři vyžádané osoby byly vzaty do předběžné vazby usnesením předsedy senátu Městského soudu v Praze ze dne 8.4.2014 č.j. Nt 408/2014 – 51 s účinností od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od 5.4.2014 od 17.00 hod.

Vyžádané osoby a to A. T. F., F..M., J. a K.Y.H.M. za přítomnosti svých obhájců ve veřejném zasedání konaném dne 21.1.2015 zopakovali se nesouhlasí se svým vydáním k trestnímu stíhání do Spojených států amerických a nevzdávají se ochrany poskytnuté v souladu se zásadou speciality (čl. XIc Smlouvy mezi republikou Československou a Spojenými Státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců publikované pod č. 48/1926 Sb. ve znění Dodatkových úmluv publikovaných pod č. 185/1935 Sb. a č.8/2010 Sb.m.s.). Z vyžádaných osob požádal o udělení mezinárodní ochrany na území ČR podle zák.č. 325/1999 Sb. do současné doby toliko K. Y. El H. El M., avšak ze zprávy Ministerstva vnitra , odboru azylové a migrační politiky ze dne 23.2.2015 bylo zjištěno, že jmenovanému bylo dne 17.2.2015 předáno rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany. Téhož dne nabylo rozhodnutí právní moci. Všichni tři vyžádaní se před soudem obsáhle vyjádřili k žádosti amerických orgánů o jejich vydání. A. T. F. uvedl, že jedná za ukrajinskou společnost Ukrspecexport, která obchoduje se zbraněmi a zbrojnými systémy, s jejími zákazníky a nemá však žádnou rozhodovací pravomoc. Je nemyslitelné, aby dokázal prosadit nelegální obchod

se zbraněmi. Z počátku se domníval, že jednání s J. a dalšími osobami bude standardní obchodní jednání. Když se však dozvěděl, o č v uvedeném obchodu jde, jednání ukončil. Pokud americká strana tvrdí, že někomu posílal nějaké e-maily, není to pravda. Byl též spolupracovníkem libanonské zpravodajské služby, a jelikož tato měla o uvedené osoby se kterými na schůzkách jednal zájem, měl pokyn vylákat je na jednání do Libanonu. Ničeho nelegálního se nedopustil.

K.Y.H.M. uvedl, že zná přes 30 let pana J.a. Ví o tom, že pracoval jako poradce prezidenta Pobřeží slonoviny. A. T. F. viděl poprvé v Praze. Do Prahy přicestoval jako turista na pozvání pana J.a, žádného jednání se neúčastnil. Bylo mu řečeno, že účastníci schůzky chtějí založit nějakou obchodní společnost a chtějí k tomu využít zkušeností a kontaktů p. F..

F. A. M. J. popsal obsáhle děj, který předcházela schůzkám v Polsku a ČR. Celou věc považuje za vykonstruovanou tajnými agenty USA za přispění jejich spolupracovníků mezi něž patří i muž jménem J., který je v extradičních materiálech označován za jeden z utajených zdrojů (CS 1). Je to však zločinec, který ho v minulosti okradl a proti kterému v následujících letech bojoval. S J. se neviděl cca 10 let a poté jej cca v roce 2012 kontaktoval s nějakým mužem jménem H. H. je známým F. a současně známý nepřítel p. J.a. Chtěli společně okrást nějakého muže jménem D. (CS 2) a po vyžádaném chtěli vědět, zda nezná nějakého Libanonce žijícího na Ukrajině. Pro přesvědčivost měla být před D. vytvořena legenda, že tento Libanonec je schopen zajistit dodávku zbraní z Ukrajiny do Lýbie. F. neměl o tomto podvodném plánu ponětí.

Zdejší soud pak ve veřejném zasedání předestřel procesním stranám extradiční materiály, které byly předloženy současně s návrhem státní zástupkyně a dále pak celou řadu listinných materiálů předložených státní zástupkyní či obhájci vyžádaných osob. Zdejší soud pak předestřel tyto důkazy v rozsahu potřebném pro rozhodnutí v této extradiční trestní věci. Jednalo se pak o takové důkazy, o kterých neměl soud pochybnosti ve vztahu k jejich věrohodnosti, zdroji a autenticitě.

Zdejší soud v rámci posouzení návrhu státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze (MSZ) postupoval především podle

- a) Smlouvy mezi republikou Československou a Spojenými Státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců podepsané dne 2.7.1925, ve znění jejich dodatků z roku 1935 a 2006,
- b) dále podle zák.č. 104/2013 Sb. o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a dále
- c) zohlednil při svém rozhodnutí i lidsko- právní aspekty dle Úmluv, kterými je ČR vázána

Pokud se týká žádosti dožadujícího státu o vydání vyžádaných osob, jakož i extradiční materiály předané USA v průběhu předběžného šetření na území ČR, tyto splňují veškeré smluvní náležitosti a byly též předloženy ve smluvně stanovené lhůtě (čl. XI Smlouvy).

V průběhu předběžného šetření byly ze strany MSZ vyžádány dodatkové informace dle čl.XIa) Smlouvy – viz prohlášení MS USA, Federálního prokurátora z 29.10.2014. Soud pak po potřebu svého rozhodnutí a to též s ohledem na námitky vyžádaných, že s ohledem na svůj původ budou v USA mučeni, vyžádal prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti ČR dodatečná ujištění ve vztahu k čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod publikované pod č. 209/1992 Sb.

Oproti tvrzení obhajoby vyžádaných osob, že americká strana nepředložila žádné důkazy ve vztahu k tr.činům pro které mají být vyžádané osoby vydány do USA (čl. I Smlouvy) má soud za to, že v daném případě byly dožadujícím státem předloženy potřebné důkazy předpokládané v čl.I Smlouvy, včetně důkazních prostředků i opisu zatykačů na vyžádané uvedených v čl.XI odst.5) Smlouvy. K výkladu pojmu důkaz/důkazní prostředek pak nelze obě ustanovení Smlouvy chápat autonomně, nýbrž ve vzájemných souvislostech, a k jejich výkladu použít především článek 31 odst.1,3 písm.b) Vídeňské úmluvy o smluvním právu publikované pod č. 15/1988 Sb. Tedy „... Smlouva mezi Republikou Československou Spojenými Státy Severoamerickými musí být vykládána v dobré víře, v souladu s obvyklým významem, který je dáván výrazům ve smlouvě v jejich celkové souvislosti, a rovněž s přihlédnutím k předmětu a účelu smlouvy. Spolu s celkovou souvislostí bude brán zřetel na jakoukoliv pozdější praxi při provádění smlouvy, která založila dohodu stran, týkající se jejího výkladu...“ V tomto směru má proto zdejší soud za to, že lze akceptovat předložení důkazů v uvedené extradiční věci ve formě affidavitu (tedy místopřísežného prohlášení). Rovněž by bylo v rozporu se shora uvedeným výkladem uvedené Smlouvy, že příkaz k zatčení nebyl vydán oprávněným orgánem, neboť ke spáchání shora uvedených tr.činů nedošlo na území USA a proto je držení vyžádaných ve vazbě na území ČR nezákonné. Soud nesdílí tvrzení obhajoby vyžádaných, že USA nesplnily smluvní povinnost podat takový důkaz o trestném činu, který v místě dopadení postačí, aby ospravedlnil zatčení dopadené osoby a její dodání soudu, pokud by čin taková osoba spáchala na tomto území. Zde třeba konstatovat, že v dané věci byly dodrženy požadavky vyjádřené především v čl.I,II Smlouvy ve znění čl.1,2 Druhé dodatkové úmluvy. Uvedená ustanovení nelze chápat tak, že se vyžaduje předložení takového důkazu, který nevzbuzuje žádné pochybnosti o vině vyžádané osoby a na jehož podkladě by mohl být bez dalšího vyhlášen odsuzující rozsudek, nýbrž důkaz, který z pohledu § 160 odst.1 tr.řádu ČR (ustanovení o zahájení trestního stíhání) postačuje k závěru, že byl spáchán konkrétní tr.čin a je odůvodněn závěr, že jej spáchala konkrétní osoba. Takové důkazy předloženy byly, přičemž na jejichž základě lze dospět k závěru o oboustranné trestnosti, kdy jednání vyžádaných lze podřadit pod konkrétní ustanovení zvláštní části tr.zákoníku, především pak ta, která jsou uvedena v odůvodnění návrhu státního zástupce. Vydání vyžádaných osob pro tr.činy shora uvedené, k jejichž spáchání došlo mimo území dožadujícího státu, je rovněž v souladu s čl. II) Smlouvy, neboť shora uvedené činy by byly trestné i podle práva ČR , pokud by byly spáchány mimo jeho území. (je třeba odkázat na zásadu ochrany a univerzality).

Zdejší soud nezjistil, žádné skutečnosti, které by bránily vydání vyžádaných osob k trestnímu stíhání do USA. Vycházel jednak z dikce ust. § 91 ZMJS a jednak z ujištění (záruk), které poskytla americká vláda prostřednictvím MS USA Ministerstvu spravedlnosti ČR na žádost zdejšího soudu ve vztahu k článkům 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod a Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení nebo trestání publik. pod č. 143/1988 Sb. Tato ujištění zdejší soud vyžádal nejen z důvodu pronesené obavy vyžádanými, že budou po předání do dožadujícího státu mučeni, ale též s ohledem na rozhodovací činnost Evropského soudu pro lidská práva v případech vydání osob k trestnímu stíhání či výkonu trestu do USA. Konečně pak i s ohledem na zprávu výboru Senátu USA z prosince 2014, týkající se zacházení s vězni podezřelými z terorismu. Zdejší soud má však za to, že USA předložily ČR dostatečné záruky (ujištění) v tom směru, že vyžádaným ve vazbě či výkonu trestu budou vytvořeny standardní vězeňské podmínky, které budou moci být podrobeny případné kontrole ze strany pracovníků diplomatického sboru dožádaného státu na území USA. Dále americké orgány ujistily ČR, že vyžádaní, stejně jako jiní vězni, nebudou podrobeni špatnému zacházení (týrání) nebo tělesnému zneužívání. Jak již konstatoval v obdobných extradičních věcech Vrchní soud v Praze,..." *USA v minulých letech přistoupily k řadě základních smluvních dokumentů, zakládajících povinnost členských států garantovat lidská práva a základní svobody (např. Všeobecná deklarace lidských práv, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech). Zmíněné mezinárodní úmluvy obsahují rovněž funkční mechanismy umožňující kontrolu dodržování deklarovaných práv a svobod a jsou pod neustálým tlakem mezinárodního společenství na jejich zlepšování. Z tohoto hlediska nebyly USA předmětem kritiky pro masové porušování uvedených závazků nebo nedostatečnou úroveň svého trestního zákonodárství ..."* (srov. usnesení ze dne 31.3.2014 sp.zn. 14 To 33/2014)

Stejně jako státní zástupce v rámci předběžného šetření, tak i soud v řízení o návrhu MSZ, zabýval se námitkami vyžádaných osob, že jejich trestní odpovědnost je dle českého práva vyloučena z důvodu tzv. policejní provokace za strany vyšetřujících orgánů USA. Zdejší soud však tento názor obhajoby nesdílí a to především s ohledem na obsah prohlášení o důkazu zpracovaného agentkou Úřadu pro kontrolu obchodu s drogami (DEA) Ch. H. ze dne 21.5.2014, a dále z dodatkových informací vypracovaných Federálním prokurátorem Jižního okresu státu New York ze dne 21.10.2014. Z uvedených extradičních listin jsou patrné prostředky, které byly získány k zajištění předmětných důkazů, jakož i aktivní přístup vyžádaných osob v této věci ve vztahu k dokonání tr.činnosti, včetně A. T. F.. Konečně ve vztahu k tomuto vyžádanému bylo obhajobou předloženo nejvíce tvrzení o jeho „ zatažení “ do údajné policejní provokace řízené americkými orgány, nicméně zajištěné důkazy (zjm. odposlechy, mailové zprávy, výpovědi agentů) svědčí o tom, že A. T. F. měl vyvíjet aktivní činnost k dodání zbrojních systémů kolumbijským povstalcům (FARC) a měl být srozuměn s účelem jejich použití proti americkým cílům. Rovněž tak ze sdělení Velvyslanectví Libanonu v Praze nevyplývá, že by vyžádaný F. jednal jako agend cizího státu na území ČR, byť bez příslušné akreditace, tedy vědomí příslušných státních orgánů

ČR. Naopak z tohoto sdělení je zřejmé, že Ali T. F. byl neplaceným informátorem libanonských tajných služeb, který nebyl pověřen žádnou akcí mimo území státu Libanon.

Je třeba zdůraznit, že zdejší soud není oprávněn posoudit uvedenou věc v meritu věci. Zodpovězení otázky viny a trestu je předmětem dokazování před příslušným soudem dožadujícího státu. Zdejší soud může pouze vyslovit, zda jsou splněny podmínky pro přípustnost vydání vyžádaných osob do dožadujícího státu. Ty podle názoru zdejšího soudu splněny byly. Zdejší soud proto rozhodl tak, že vydání všech tří shora uvedených osob k trestnímu stíhání do Spojených států amerických je přípustné a to za současného přijetí záruk Ministerstva spravedlnosti USA

P o u č e n í : proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do 3 dnů ode dne oznámení usnesení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Tato stížnost má odkladný účinek.

V Praze dne 15.dubna 2015

JUDr. Luboš V r b a v.r.

Předseda senátu

Za správnost vyhotovení: H.B.